

værende og tidligere grundejere og om forholdet til forurenere.

Der vil blive behov for at vurdere, om miljøbeskyttelseslovens § 44 om indgreb over for de forurenende virksomheder, der har foretaget deponeringerne, kan finde anvendelse (jfr. forslaget § 18) – samt ankesager herom. Endvidere skal mulighederne vurderes for efterfølgende at rejse erstatningskrav med henblik på at søge de af det offentlige afholdte udgifter inddrevet hos de ansvarlige for forureningen.

Hertil kommer, at forholdet til grundejeren må forventes at give anledning til juridisk sagsbehandling i styrelsen. Det vil dreje sig om spørgsmål om adgang til konkrete ejendomme, meddelelse af oplysninger, erstatning og ekspropriation (jfr. forslaget §§ 9–13). Navnlig kan spørgsmål vedrørende ændringer i vandforsyningsanlæg efter forslaget § 13 rumme juridiske/økonomiske problemstillinger. Også forholdet til anden lovgivning, jfr. bemærkningerne til § 15, vil påføre styrelsen juridiske arbejdsopgaver.

I § 6, stk. 2, bestemmes det, at en kommune eller amtskommune kan foranledige, at miljøstyrelsens afgørelse vedrørende gennemførelse af afværgeforanstaltninger forelægges for miljøankenævnet. Det skønnes, at der kun vil blive tale om ganske få sådanne sager, og der er derfor ikke forudsat merudgifter i forbindelse hermed.

Endelig indebærer lovforslaget administrative opgaver i form af anvisning af statsmidler til dækning af afværgeforanstaltninger, i særlige tilfælde drift af afværgeforanstaltninger, og kontrol med disse udgifter, jfr. forslaget § 8, stk. 1 og stk. 4.

Ovennævnte opgaver skønnes at kræve 2½ akademiske medarbejdere, samt 2 kontorfunktionærer,

heraf 1 kontorfuldmægtig.

e) *Hittidige opgaver vedrørende kemikalieaffaldsdepoter*

Miljøstyrelsen har gennem de senere år været involveret i en række sager, hvor gamle kemikalieaffaldsdepoter har vist sig at udgøre en risiko for forurening af grundvand, ferske vande eller havet. Flere af disse sager har påkaldt sig stor opmærksomhed i offentligheden og har nødvendiggjort en betydelig og akut arbejdsindsats i styrelsen, ligesom flere af sagerne er endt med betydelige offentlige udgifter til afhjælpning eller fjernelse af kemikalieaffaldsdepoter.

Disse opgaver har været meget ujævnt tidsmæssigt fordelt og har kun kunnet løses ved at nedprioritere andre af styrelsens opgaver i en periode samt ved et betydeligt merarbejde hos de berørte medarbejdere og ved anvendelse af konsulentbistand.

På årsbasis skønnes opgaverne at have beskæftiget 3 AC- og 1 HK-medarbejder.

De fleste af disse opgaver vil fremover være omfattet af nærværende lov. Der vil dog fortsat kunne opstå akutte sager. Desuden bør anvendelsen af merarbejde og bekostelige konsulenter søges nedbragt.

Det anslås, at i alt 2 AC- og 1 HK-medarbejder i styrelsen vil kunne overgå til administrationen af nærværende lov.

f) *Statens samlede merforbrug af personale samt administrative merudgifter som følge af lovforslaget*

På baggrund af beskrivelsen af miljøstyrelsens arbejdsopgaver i medfør af loven kan styrelsens samlede personalebehov opgøres til:

	1/7 1983–31/12 1984		1/1 1985–30/6 1993	
	AC	HK	AC	HK
a) Vurdering og vejledning i forbindelse med amtsrådenes oversigter	2	1	2	1
b) Godkendelse af og opsyn med afværgeforanstaltninger	1	½	2½	1
c) Generel rådgivning	1	½	½	0
d) Juridiske og administrative opgaver	2½	2*)	2½	2*)
I alt	6½	4*)	7½	4*)
e) Overføres fra nuværende opgaver	2	1	2	1
Personalebehov	4½	3*)	5½	3*)

*) Heraf 1 kontorfuldmægtig.